

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514210298
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7514210298.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: QALT s.r.o., so sídlom v Baške 168, IČO: 31 690 220, zastúpeného Advokátskou kanceláriou NIŽNÍK spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Kováčska 21, IČO: 36 601 365 proti žalovanému: Q. S., K.. X.X.XXXX, O. B. B. - O., V. XXX/ X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 472 344 66, o zaplatenie 3.398,44 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 19.9.2017 č.k. 10C/267/2014-153 takto

rozhodol:

Z a s t a v u j e odvolacie konanie v časti o zaplatenie 1.000,00 eur.

P r i p ú ť a späťvzatie žaloby o zaplatenie 1.000,00 eur, v tejto časti z r u š u j e rozsudok a konanie zastavuje.

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho zostávajúcej vyhovujúcej časti o zaplatenie 2.398,44 eur s prísl.

Žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.398,44 eur s príslušenstvom bližšie špecifikovaným vo výroku rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1, § 558, § 652 ods. 1, § 663, § 671 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. uzavrel, že pokiaľ sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 3.398,44 eur s príslušenstvom titulom plnenia za vykonanú opravu a titulom plnenia z nájmovej zmluvy o nájme motorového vozidla, jeho žaloba je opodstatnená.

3. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že na základe objednávky žalovaného žalobca vystavil zákazkový list č. C. P. XX.X.XXXX na opravu motorového vozidla zn. Š. R. I. X,XTDI XXkW, A. S.. V uvedenom zákazkovom liste je strojom vypísané, že sa jedná o servisnú prehliadku pri najazdených 210 000 km + je potrebné opraviť rozvod, prasknutý klinový remeň, výmena pneumatík s vyvážením, kontrola podvozku. Následne sú rukou dopísané ďalšie práce, ktoré je potrebné vykonať a boli vykonané, ako aj výmena čelného skla. Z výpovede svedka P. P., ktorý pracoval u žalobcu ako prijímací technik a spísal zákazkový list, vyplynulo, že požiadavky žalovaného boli spísané tlačným písmom. Motorové vozidlo potom dal opravárom a technik zistil, že je potrebné doplniť opravu o ďalšie

náležitosti, ktoré sú ručne napísané v zákazkovom liste. Keďže išlo o servisnú prehliadku, kontaktoval následne žalovaného, či súhlasí s takýmto rozsahom opravy a uviedol mu aj cenovú ponuku a žalovaný s takouto opravou súhlasil. Je síce pravdou, že je tam uvedená aj výmena čelného skla, čo sa dalo zistiť aj pri prvej prehliadke, ale žalovaný nemal požiadavku na výmenu skla, až následne po telefonickom kontakte súhlasil s touto výmenou. Keďže išlo o servisnú prehliadku pri najazdených 210 000 km, predpis hovorí, čo je potrebné vykonať pri prehliadke pri najazdení takéhoto počtu kilometrov. Preto bolo povinnosťou servisu tieto úkony vykonať, aby technický stav vozidla zodpovedal predpisom. Preto boli uvedené a ručne dopísané do objednávky aj ďalšie požiadavky na doplnenie opravy. Keďže žalovaný s touto opravou súhlasil, došlo k jej realizácii a následnej fakturácii. Po vykonaní opravy motorového vozidla bola cena opravy vyúčtovaná faktúrou č. V. XXXX zo dňa XX.X.XXXX v sume 2.909,16 eur so splatnosťou 24.6.2013.

4. Súd prvej inštancie vychádzal aj zo zistenia, že žalovaný pri objednaní opravy motorového vozidla zároveň v ten istý deň uzatvoril so žalobcom aj nájomnú zmluvu č. U. XXX, ktorou si prenajal motorové vozidlo zn. Š. E. D. I., A. S. XXXDC s dohodnutou dobou nájmu od 24.4.2013 do 1.5.2013, pričom výška nájomného bola dohodnutá v sume 25,20 eur za každý deň nájmu bez DPH. Žalovaný prenajaté motorové vozidlo vrátil až 19.6.2013, pričom za prenájom motorového vozidla žalobca faktúrou vyfaktoval nájomné v sume 1.693,44 eur. Žalovaný cenu opravy motorového vozidla, ako ani nájomné za prenájom motorového vozidla neuhradil. Z tohto dôvodu bolo vyvolané sedenie dňa 19.6.2013, kde žalovaný svoj dlh voči žalobcovi uznal čo do dôvodu aj čo do výšky z titulu neuhradenia ceny opravy v sume 2.109,16 eur a z titulu neuhradenia nájomného v sume 1.693,44 eur, t.j. v celkovej sume 3.802,60 eur. Zároveň sa zaviazal, že tento dlh uhradí do 24.6.2013. V ten istý deň žalobca so žalovaným uzatvoril aj nájomnú zmluvu, ktorou si žalovaný prenajal motorové vozidlo Š. E. D. I., A. S. XXXDC s dohodnutou dobou nájmu od 19.6.2013 do 24.6.2013, pričom výška nájomného bola dohodnutá na 36,- eur/deň bez DPH. Motorové vozidlo žalovaný žalobcovi vrátil až 28.6.2013 a následne žalobca vyfaktoval prenájom motorového vozidla vo výške 432,- eur. Pri vrátení motorového vozidla bolo zistené, že vozidlo bolo vrátené po termíne, bolo teda užívané bez platnej nájomnej zmluvy. Bolo vrátené nedotankované a v nádrži bolo celkom asi 10 litrov paliva, vozidlo neprešlo kontrolou na zdviháku a ohliadka vozidla mala byť vykonaná.

5. K obrane žalovaného, že z obsahu zákazkového listu vyplýva, že si objednal len opravu, ktorá bola vypísaná tlačným písmom a s ďalšou opravou nesúhlasil, súd prvej inštancie uviedol, že ju nepovažuje za dôvodnú. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že nešlo o bežnú opravu, ale o servisnú prehliadku motorového vozidla pri najazdení 210 000 km. Keďže išlo o servisnú prehliadku, bolo povinnosťou servisu vykonať potrebné úkony, aby technický stav vozidla zodpovedal predpisom, preto boli vykonané aj ďalšie úkony, ktoré v zákazkovom liste dopísal technik a ako vyplýva z výpovede svedka P. P., o týchto úkonoch bol žalovaný upovedomený a súhlasil s nimi. O tejto skutočnosti svedčí aj správanie sa žalovaného, ktorý následne motorové vozidlo prevzal a nemal výhrady voči cene ani voči vykonanej oprave. O tom, že obrana žalovaného nie je dôvodná, svedčí aj skutočnosť, že dňa 19.6.2013 uzatvoril so žalobcom dohodu - uznanie dlhu, kde je uvedené, že si objednal opravu motorového vozidla, cena ktorej bola určená sumou 2.109,16 eur a uznal túto čiastku, teda nemal voči cene opravy žiadne výhrady.

6. Súd prvej inštancie z výpovede štatutárneho zástupcu žalobcu Q. F. zistil, že potom ako pán P. oznámil, že žalovaný nemá finančné prostriedky na zaplatenie opravy, dohodol stretnutie so žalovaným. Na stretnutí ho žalovaný uprosil, aby mu vydal auto a naďalej ho požičal. Pred tým, než došlo k opätovnému požičaniu auta, požiadala advokátsku kanceláriu, aby daný problém usporiadali písomne a tak došlo k uznaniu dlhu žalovaným a bol dohodnutý spôsob úhrady vzniknutej pohľadávky, ktorý však žalovaný nedodržiaval napriek tomu, že pri podpise uznania dlhu nemal žiadne výhrady.

7. Súd prvej inštancie nepovažoval obranu žalovaného za dôvodnú, pokiaľ poprel skutočnosť, že vozidlo bolo vrátené oneskorene, znečistené a nedotankované, a to najmä s prihliadnutím ku skutočnosti, že pri vrátení vozidla žalovaný podpísal, že súhlasí s účtovanou čiastkou a úhradou zistených nedostatkov pri odovzdaní vozidla. K tvrdeniu žalovaného, že nemá právnické vzdelanie a nie je si vedomý, čo znamená úkon uznania dlhu súd prvej inštancie konštatoval, že z dokazovania vyplynulo, že žalovaný sám poprosil štatutárneho zástupcu, aby mu požičal motorové vozidlo na ďalší týždeň a súhlasil s uznaním dlhu. Z toho vyplýva, že mal vedomosti o tom, čo znamená takýto úkon, keďže prejavil záujem celú cenu uhradiť do 24.6.2013, čo však neurobil.

8. Daný zmluvný vzťah medzi stranami sporu súd prvej inštancie posudzoval ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy a nezistil, aby zmluvy uzavreté medzi stranami sporu obsahovali ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z dokazovania vykonaného pred súdom jednoznačne vyplynulo, že žalovaný si objednal u žalobcu opravu motorového vozidla, servisnú prehliadku pri najazdení 210 000 km, ale aj ďalšie úkony, ktoré s touto servisnou prehliadkou súvisia. Tvrdeniu žalovaného, že opravu si nevyžiadal, súd prvej inštancie neuveril, lebo vykonané úkony súviseli s prehliadkou vozidla a námietky voči vykonanej opravě mal žalovaný až keď obdržal faktúru na zaplatenie. Žalovaný si bol vedomý svojho dlhu voči žalobcovi a na znak toho dňa 19.6.2013 tento dlh aj uznal písomne, čo do základu a výšky. Preto neobstoí obrana žalovaného, že nemal vedomosti o tom, čo takýto úkon znamená. Pokiaľ by aj nedošlo k uznaniu záväzku, z vykonaného dokazovania jednoznačne bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému opravu motorového vozidla a prenájom motorového vozidla. Nakoľko doposiaľ žalovaný svoje záväzky voči žalobcovi neuhradil, súd ho zaviazal na zaplatenie sumy 3.398,44 eur. Spolu s istinou zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi aj úroky z omeškania tak, ako vyplýva z výroku napadnutého rozsudku.

9. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že za relevantný dôkaz, na podklade ktorého vo veci rozhodol považoval výsluch svedka p. P. P., ktorý pri svojej výpovedi vychádzal len zo zaužívanej praxe a nie zo zmluvy medzi účastníkmi, pričom odvolateľ upriamil pozornosť na to, že ide o rýdzo spotrebiteľský občiansky vzťah. Svedok pri svojej výpovedi uviedol len skutočnosti týkajúce sa zaužívanej praxe, nie skutočnosti týkajúceho sa konkrétneho prípadu. Tiež uviedol, že na prejednávany prípad si spomína len matne. Túto svedeckú výpoveď preto nemožno považovať za relevantný dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné vo veci meritórne rozhodnúť. K uzavretiu zmluvy medzi stranami sporu došlo písomne prostredníctvom zákazkového listu zo dňa 24.4.2013, ktorý bol podpísaný žalovaným osobne a žalobcom v zastúpení povereného zamestnanca p. P., prijímacieho technika. S poukazom na § 40 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka návrh na zmenu zmluvy nebol žalovaným písomne prijatý, preto nemohlo dôjsť ani k zmene zmluvy. Právny úkon, ktorým došlo k zmene zmluvy dopísaním dodatočných opráv do predmetu zmluvy - zákazkového listu treba považovať za neplatný. Poukázal na e-mail žalovaného adresovaný žalobcovi dňa 28.6.2013, z ktorého nesporene vyplýva, že žalovaný nesúhlasí s vykonaním opráv nad rámec dohodnutého obsahu v zákazkovom liste. Pokiaľ ide o uznanie dlhu, týmto sa žalobca snaží len o účelné zlepšenie svojho postavenia voči spotrebiteľovi. V čase uzavretia dohody o uznaní žalovaného ako neinformovaný spotrebiteľ bez právnického vzdelania nemohol mať vedomosť o tom, aké dôsledky pre neho uznanie môže mať. Ide pritom o vopred predformulovaný dokument, ktorého obsah žalovaný nemohol žiadnym spôsobom zmeniť. V tej súvislosti poukázal na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na to, že uznanie dlhu predstavuje nekalú obchodnú prax. Tiež poukázal na iné rozsudky Najvyššieho súdu a krajských súdov, ktoré uznanie dlhu považovali za nekalú obchodnú prax. Vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko súd neuviedol, aké prostriedky procesnej obrany žalovaný využil a čím sa bránil. Rozhodnutie tak nespĺňa parametre uvedené v ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Vytkol súdu prvej inštancie tiež, že nepostupoval v zmysle § 180, § 181 ods. 1, 2 C.s.p. Takéto konanie súdu je potrebné považovať za porušenie práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Výpoveď svedka p. P. nebola nosným dôkazom a ani jediným v prospech žalobcu. Bol to práve žalovaný, ktorý navrhol vypočuť tohto svedka a teraz namieta jeho vykonanie. Takýto postup považuje za účelový. Výpoveď tohto svedka nebola jediným dôkazom, ktorý preukazoval nárok žalobcu. Žalovaný v priebehu konania ani raz neuplatnil námietku neplatne uzatvorenej zmluvy z dôvodu nedodržania jej písomnej formy. Je pritom v konaní zastúpený advokátom. Ide tak o nové skutočnosti, na ktoré by odvolací súd nemal prihliadať. Pokiaľ žalovaný namieta neplatnosť uznania, poučenie dlžníka o premlčaní a následku uznania sú náležitostí uznania dlhu ako prejavu vôle len vtedy, ak dlžník uznáva premlčaný dlh. V danom prípade dlh nebol premlčaný. V danom prípade nešlo o formulárový typ uznania dlhu, ktorého by obsah nemohol žalovaný ovplyvniť. Uznanie bolo pripravené na konkrétny prípad a neobsahuje žiadne nezrozumiteľné, nečitateľné či zavádzajúce

ustanovenia. Tento úkon bol žalovanému riadne vysvetlený zo strany žalobcu. Nie je potrebné v rozsudku doslovne opisovať text vyjadrenia k žalobe a ďalších procesných podaní, je potrebné zahrnúť len rozhodné skutkové okolnosti, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie tak v danom konaní v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. postupoval. Súd prvej inštancie nepochybil ani po procesnej stránke a na pojednávaní dňa 9.5.2017 určil, ktoré tvrdenia a skutočnosti považuje za sporné a nesporné, ako vyplýva z nahrávky z pojednávania. Súd vyslovil aj predbežný právny názor o nespornosti uvedeného nároku minimálne vo výške požadovaného nájmu. Sporný považoval nárok na zaplatenie časti ceny opravy motorového vozidla, o čom aj vykonal potrebné dokazovanie. Na záverečný návrh žalovaného konajúci súd upozornil aj na pojednávaní, kde vyzval žalovaného na vysvetlenie, prečo jeho záverečný návrh znie na zamietnutie celej žaloby, keď nikdy nenamietal nájomné zmluvy, len časť opravy motorového vozidla. Žalovaný ani jeho právny zástupca nevedeli svoj záverečný návrh odôvodniť. Žalovaný na pojednávaní sám vyhlásil, že opravu motorového vozidla si žiadal vykonať, minimálne v rozsahu uvedenom pri zadávaní zákazky. Spornou sa stala časť opravy motorového vozidla nad rámec pôvodne dohodnutého obsahu rozsahu opravy.

12. Žalovaný podaním zo dňa 23.1.2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.1.2018, teda v priebehu odvolacieho konania oznámil, že z dôvodu, že dňa 21.1.2018 došlo zo strany žalovaného k úhrade sumy 1.000,00 eur na účet žalobcu, ktorá suma predstavuje časť nárokov, ktoré žalovaný nepovažuje za sporné, v zmysle § 369 C.s.p. berie odvolanie v rozsahu nároku na zaplatenie 1.000,00 eur späť a v tejto časti žiada odvolacie konanie zastaviť.

13. Podaním zo dňa 24.1.2018, doručeným súdu prvej inštancie 25.1.2018, žalobca v zmysle § 370 C.s.p. uviedol, že berie späť čiastočne žalobu o zaplatenie 1.000,00 eur a v tejto časti žiada, aby súd konanie zastavil. Urobil tak v súvislosti s tým, že žalovaný po podaní odvolania dňa 21.1.2018 uhradil časť priznanej sumy vo výške 1.000,00 eur vkladom hotovosti na účet žalobcu.

14. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii a zároveň uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

16. V súlade s § 369 ods. 1 až 4 C.s.p. odvolací súd zastavil odvolacie konanie v časti o zaplatenie 1.000,00 eur z dôvodu, že žalovaný v tejto časti zoberal odvolanie späť.

17. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby o zaplatenie 1.000 eur odvolací súd postupom podľa § 370 C.s.p. pripustil späťvzatie žaloby v tejto časti, zrušil rozsudok a konanie zastavil.

18. Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok v zostávajúcej vyhovujúcej časti a výrok o trovách konania.

19. Po preskúmaní odvolania odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v zostávajúcej vyhovujúcej časti vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.1.2019 o 9,50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9.1.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

21. Žalovaný namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p., teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

23. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom sa nedopustil ani žiadnej vady konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

25. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

26. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovaného, ktorý vytyka neplatnosť dohodnutej zmeny o obsahu zmluvy o oprave na základe doplnenia údajov do zákazkového listu, k tomu je potrebné uviesť, že túto obranu žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie neuvádzal, aj keď tak mohol urobiť. Ide preto o prostriedky procesnej obrany, ktoré nemožno použiť v odvolaní (§ 366 C.s.p.).

27. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dopĺňa nasledovné:

28. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku presne, určite a zrozumiteľne vyplýva v logickej nadväznosti, s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom vykonaným pred súdom prvej inštancie, k akým skutkovým zisteniam súd prvej inštancie dospel, aký skutkový záver vyvodil zo zistených skutočností a ako vec právne posúdil. Odôvodnenie rozhodnutia tak zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 220 ods. 2 C.s.p. Odvolací súd sa preto nestotožňuje s názorom žalovaného, že dané rozhodnutie je postihnuté vadou jeho nezrozumiteľnosti, prípadne že by toto rozhodnutie nebolo možné v odvolacom konaní preskúmať.

29. Záver súdu o tom, že medzi zmluvnými stranami došlo k dojednaniu zmluvného vzťahu, a to dojednaniu opravy motorového vozidla a následne k uzavretiu dvoch nájomných zmlúv a rovnako aj záver o tom, že nárok žalobcu je v priznanej sume dôvodný súd prvej inštancie oprel o výsledky vykonaného dokazovania. Hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal súd prvej inštancie zodpovedá požiadavkám uvedeným v § 191 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd prvej inštancie hodnotil všetky vykonané dôkazy a to každý jednotlivo, ale aj v ich vzájomných súvislostiach a v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil svoj myšlienkový postup, ako tieto vykonané dôkazy vyhodnotil a zároveň vyjadril stanovisko, prečo považoval nárok žalobcu za preukázaný.

30. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že svedok P. P. pri svojej výpovedi uviedol (len) skutočnosti týkajúce sa zaužívanej praxe, nie skutočnosti týkajúce sa konkrétneho prípadu. Svedok P. P. bol vypočutý na pojednávaní dňa 9.9.2017 v súvislosti s konkrétnym prípadom týkajúcim sa strán sporu, uviedol skutočnosti týkajúce sa konkrétnej veci tak, ako si ich s časovým odstupom pamätal v súvislosti s poskytovaním plnenia žalovanému zo strany žalobcu, pričom o vierohodnosti a pravdivosti tohto dôkazu nevznikli žiadne pochybnosti, preto správne súd prvej inštancie k tomuto vykonanému dôkazu prihliadol a tento dôkaz sa stal súčasťou logického dôkazného reťazca. Nešlo pritom o dôkaz rozhodujúci, ako sa mylne domnieva odvolateľ. Nárok žalobcu pokiaľ ide o jeho existenciu a výšku totiž vyplynul aj z ostatných vykonaných dôkazov, ako správne uviedol v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie.

31. Jedným z nich bolo aj uznanie dlhu zo dňa 19.6.2013, ktorým žalovaný uznal svoj dlh voči žalobcovi, pozostávajúci z ceny opravy motorového vozidla vo výške 2.109,16 eur a z dôvodu neuhradeného nájomného vo výške 1.693,44 eur, pričom sa zaviazal, že uhradí tento dlh najneskôr do 24.6.2013.

32. Uznanie dlhu, tak ako má na mysli § 558 Občianskeho zákonníka zakladá vyvrátiteľnú domnienku, podľa ktorej sa má za to, že záväzok v dobe uznania trval. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade došlo k platnému uznaniu dlhu zo strany žalovaného, keďže tento právny úkon obsahuje všetky náležitosti tak, ako má na mysli § 558 Občianskeho zákonníka.

33. Pokiaľ sa žalobca v konaní domáha plnenia, vyplývajúceho z uznania dlhu, za situácie, ak dlžník spochybní uznanie, spočíva dôkazné bremeno ohľadne neexistencie záväzku na dlžníkovi (žalovanom). Žalovaný v konaní nepredložil také dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že mu nevznikla povinnosť plniť zo zmlúv uzavretých so žalobcom. Neuniesol tak dôkazné bremeno o nepreukázaní dôvodnosti plnenia, ktoré uznal.

34. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že uznanie dlhu v písomnej forme zo dňa 19.6.2013 napĺňa znaky formulárovej zmluvy, naopak ide o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia, týkajúce sa konkrétneho prípadu. Listina o uznaní dlhu neobsahuje žiadne ustanovenia tzv. formulároveho typu, v dôsledku ktorých by daný text bol neprehľadný (§ 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Názor odvolateľa, že uznanie dlhu v danom vzťahu predstavuje nekalú obchodnú praktiku nemožno považovať za opodstatnený, keďže nevychádza zo žiadneho relevantného dôkazu o tomto tvrdení.

35. Nemožno sa stotožniť ani s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie v danom prípade pochybil po procesnej stránke, keď nedodrжал ust. § 181 C.s.p., keďže obsah zápisníc, ktoré sú obsahom spisu takýto názor žiadnym spôsobom nepodporuje. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že dané konanie začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dňa 6.6.2014 a náležité splnenie povinností vyplývajúcich z ust. § 181 C.s.p. v danom prípade bolo splnené tým, že súd prvej inštancie v priebehu konania oboznámil všetky listinné dôkazné prostriedky. Z obsahu zápisníc vyplynul celkový skutkový stav veci, pričom z obsahu spisu nemožno vyvodiť ani záver, že by rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo nepredvídateľné a že by týmto spôsobom došlo k porušeniu procesných práv strán sporu. Potom, ako bolo súdom prvej inštancie vyhlásené dokazovanie za skončené na pojednávaní dňa 19.9.2017 strany sporu dostali priestor, aby zhrnuli svoje návrhy a predniesli záverečné reči.

36. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zostávajúcej vyhovujúcej časti v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

37. Pokiaľ ide o trovy prvoinštančného a odvolacieho konania, odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1, 3 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. rozhodol tak, že priznal žalobcovi právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu. V konaní pred súdom prvej inštancie bol žalobca v celom rozsahu úspešný, pokiaľ ide o priznanú sumu 2.398,44 eur s prísl. a rovnako bol úspešný aj v časti o zaplatenie 1.000,00 eur, v ktorej žaloba bola vzatá späť len z toho dôvodu, že žalovaný v rozsahu tejto časti uhradil priznanú sumu po podaní žaloby. Pokiaľ ide o odvolacie konanie žalovaný nebol úspešný, keďže jeho odvolaniu nebolo vyhovené, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).